

startsstilling for et barn, og der ved vi, at det bedste udgangspunkt, den bedste opstart for et barn er, at der er både en mor og en far.

Vedrørende tiltag mod skilsmisse vil jeg sige: Nej, vi vil selvfølgelig ikke lave forbud mod skilsmisse eller noget i den retning, men det, vi gerne vil som Kristeligt Folkeparti, er at give tilbud om parrådgivning, for der er faktisk rigtig mange par, der gerne ville have noget rådgivning, når der begynder at blive knas i ægteskabet eller i parforholdet, og så er det ikke muligt for dem. De kan først få rådgivning, når det kommer dertil, hvor de faktisk står lige før skilsmissen, og det mener vi er uhensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Man har meget travlt med, at det er en mulighed, *samfundet* stiller til rådighed. Nu mener jeg jo godt nok, at det skal være sådan, at både lesbiske og enlige kan modtage insemination på præcis samme måde som heteroseksuelle, altså få det betalt af det offentlige, men lad os nu sige, at det ikke er *samfundet*, der stiller muligheden til rådighed, men et spørgsmål om, at man giver lægerne lov til – ligesom før 1997, hvor det jo var tilladt – kunstigt at befrugte lesbiske og enlige, men at det skal foregå i privat regi, og at det skal være de lesbiske eller den enlige, der selv betaler, ville fru Tove Videbæk så synes, det var en god idé? Så er det jo ikke længere *samfundet*, der stiller det til rådighed.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan sige, at de fleste af de homoseksuelle par, jeg kender, egentlig gerne vil have børn, ikke fordi de gør krav på det, men fordi de faktisk gerne vil give kærlighed til børn, ligesom mange af os andre, der har børn, også gerne vil. Selvfølgelig ligger der også i ønsket om at ville have børn, at det giver os en glæde, og det samme gælder selvfølgelig også homoseksuelle par, som gerne vil have børn.

Kl. 11.30

Det, som fru Tove Videbæk ikke forholdt sig til, og som jeg egentligt spurgte om, er, at man godt kan indgå i et forhold, hvor der på det tidspunkt, hvor man indgår forholdet, ikke er et ønske om at få et barn, men forholdet udvikler sig sådan, at det ønske kommer senere. Vil fru Tove Videbæk ikke vil give mig ret i, at sådan er der både heteroseksuelle og homoseksuelle par, som fra start af ikke har et ønske om at få et barn,

men som får ønsket senere? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om den parrådgivning, som fru Tove Videbæk snakker om, som i øvrigt også blev indført med SF-stemmer: Er det ikke rigtigt, at parrådgivning bliver givet til både heteroseksuelle og homoseksuelle par, og at der ikke her er en forskelsbehandling?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: For os er det med kunstig befrugtning ikke et spørgsmål om betaling, men et spørgsmål om børnenes tarv. Vi mener, at vi skal give børnene den bedste startopstilling, og det er altså at have en far og en mor. Hvad der i øvrigt sker videre og senere i livet, skal vi som samfund ikke blande os i, hvis folk selv klarer det.

Hr. Kamal Qureshi var inde på det her med parrådgivning, og jeg vil da sige til hr. Kamal Qureshi, at den parrådgivning, som Kristeligt Folkeparti ønskede at indføre, desværre ikke er blevet vedtaget. Den parrådgivning, der findes, er i forbindelse med skilsmisse og lige før skilsmisse, altså lige før det hele falder fra hinanden. Der er ikke parrådgivning i offentligt regi, som mennesker kan få, hvis de ønsker det. Det kan de først få, når det hele er ved at falde fra hinanden.

Vi tror, at mange hjem kunne reddes fra skilsmisse. Vi ved, at skilsmisse går virkelig hårdt ud over børnene. Det er noget, som mange børn aldrig kommer over, at de to mennesker, som de elsker højest i hele verden, ikke kan lide hinanden mere. Derfor vil vi gerne komme med tilbud om parrådgivning på et tidspunkt, hvor parret selv ønsker det, også i begyndelsen af en krise, hvor det måske kan være med at hindre en skilsmisse.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Tirsdag den 27. maj 1997 blev lov om kunstig befrugtning i forbindelse med behandling, diagnostik og forskning vedtaget i Folketinget som den første samlede lov om kunstig befrugtning. Hovedessensen i loven er, at kun kvinder under 46 år, der lever i parforhold med en mand, kan tilbydes kunstig befrugtning.

Frem til den 2. oktober 1997, da loven så faktisk trådte i kraft, lå der blot en vejledning fra Sundhedsstyrelsen, hvor man kun anbefalede, at kvinder over 45 år ikke skulle tilbydes kunstig befrugtning. Danmark var dermed et af de få